

Bevezető sorok egy rádiójegyzethez

1956 októberében, a forradalom kitörése után hihetetlen gyorsasággal éledt újra minden, amit a bolsevik hatalomátvétel eltiport. Ebbe a pillanatok alatt végbemenő, virágba boruláshoz hasonlítható életre keléshez tartozott a pártok és azok megszüntetett sajtóorgánumainak újjáalakulása. E folyamatban jelent meg a Független Kisgazdapárt lapja, a Kis Újság. A megszüntetéskor édesapám, Maron Ferenc annak külpolitikai szerkesztője volt, így azonnal „visszaállt szolgálatba” és rövid idő alatt két - természetesen külpolitikai témájú - cikke jelent meg. Mint-hogy 1946-ban egyike volt a párizsi békekonfe-

rencián részt vevő magyar újságíró-delegációnak és ismert volt az európai kultúra iránti elkötelezettsége, a forradalom reménykeltő (ma már tudjuk, hogy vég-) napjaiban érthetően merült fel a Szabad Magyar Rádió műsorszerkesztőségében egy ilyen személy megszólaltatása. Így kapta azt a felkérést, lehetőséget, hogy az említett szellemiségből november 3-án egy szikrát fellobbantson. Ez a kis fénycsóva, tudjuk, már másnap, november 4-én a szovjet tankok által sivatárrá visszadöngölt sötét ideológiai felszínre hullott és elenyészett.

Végh Éva Egyedül